

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษานักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผลสูง มีรายละเอียดเกี่ยวกับระเบียบวิธีการศึกษาดังนี้

3.1 ขอบเขตการศึกษา

3.1.1 ขอบเขตเนื้อหา

3.1.2 ขอบเขตประชากร และขนาดประชากร

3.1.3 ขนาดตัวอย่าง และวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง

3.2 วิธีการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย

3.2.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.2 การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการศึกษา

3.3 สถานที่ใช้ในการดำเนินการศึกษา และรวบรวมข้อมูล

3.4 ระยะเวลาในการดำเนินการ

3.1 ขอบเขตการศึกษา

3.1.1 ขอบเขตเนื้อหา

ขอบเขตการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวัดระดับอุปนิสัย 7 ประการพัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผลสูง คือ อุปนิสัยที่ 1 คือบี-โปรแอกทีฟ อุปนิสัยที่ 2 คือการเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 คือทำสิ่งสำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 4 คือการคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 คือเข้าใจผู้อื่นก่อน ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 คือการฝึกพลังประสานความต่าง และอุปนิสัยที่ 7 คือการลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ บัญชีอารมณ์ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต ซึ่งจะทำการศึกษาใน นักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดเชียงใหม่

โดยมีตัวแปรที่ศึกษา ดังนี้

- เพศ
- อายุ
- ชั้นปีที่กำลังศึกษา
- ผลการศึกษาเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด

- ผลการศึกษาเฉลี่ยสะสม
- ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว
- บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่
- จำนวนพี่น้อง
- สถานภาพของบิดา/มารดา
- อาชีพของบิดา
- อาชีพของมารดา
- จำนวนเพื่อนสนิท
- ประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม
- ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา
- ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ
- ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้
- ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง
- บัญชีออมใจ
- ความสมดุลในการดำเนินชีวิต
- อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ
- อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ
- อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน
- อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ
- อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา
- อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง
- อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

3.1.2 ขอบเขตประชากร

ประชากรในการศึกษานี้คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 381 คน (งานทะเบียนและสถิตินักศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี) (ข้อมูล ณ วันที่ 11 พฤศจิกายน 2554)

3.1.3 ขนาดตัวอย่างและวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง

ในการศึกษานี้กำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 191 คน โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2551: 49)

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณข้างต้น นำมาสุ่มตัวอย่างโดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) และวิธีการเลือกตัวอย่างแบบใช้โควตา (Quota Sampling) (กฤษณี รื่นรัมย์, 2551) โดยสุ่มเลือกตัวอย่างตามสัดส่วนจำนวนนักศึกษาในแต่ละชั้นปี ดังนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดเชียงใหม่ และขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนประชากรแต่ละชั้นปี (ข้อมูลนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2554)

ชั้นปี	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
ชั้นปีที่ 1	80	40
ชั้นปีที่ 2	98	49
ชั้นปีที่ 3	103	52
ชั้นปีที่ 4	100	50
รวม	381	191

3.2 วิธีการศึกษา

3.2.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้หลักการ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มีขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

1. ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น หลักการ ทฤษฎีและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยการค้นคว้าจากหนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง โดยหนังสือหลักที่ใช้ในการศึกษาคือ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ซึ่งได้รับการแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยโดย สงครามนต์ จิตสุทธิกภากกร (2546) เพื่อความสะดวกต่อการทำความเข้าใจแต่ยังคงไว้ซึ่งเนื้อหาและใจความสำคัญของผู้แต่ง

2. ใช้แบบสอบถามที่ผ่านการปรับจากแบบสอบถาม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ซึ่งพัฒนาโดยชัคซ์ชนนีย์ เกียรติไชยากร (2554: 286-291) คัดแปลงมาจากเครื่องมือของ Stephen R. Covey (2010: ออนไลน์)

3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามด้วยการให้ผู้ตอบแบบสอบถามทำแบบสอบถามด้วยตนเองจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด โดยการศึกษาครั้งนี้จะใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 - ชั้นปีที่ 4 หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดเชียงใหม่ จำนวนทั้งหมด 191 คน โดยใช้แบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (แบบวัดบัญชีอารมณ์ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง)

3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ซึ่งพัฒนาโดยฉัตรชนัญ เกียรติไชยากร (2554: 286-291) คัดแปลงมาจากเครื่องมือของ Stephen R. Covey (2010: ออนไลน์) โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ผลการศึกษาเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด ผลการศึกษาเฉลี่ยสะสม ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ จำนวนพี่น้อง สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

ส่วนที่ 2 แบบประเมินตนเอง ซึ่งนำมาจากแบบประเมินตนเอง 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงของ Covey (2011) อันประกอบด้วย แบบวัดบัญชีอารมณ์ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

รายละเอียดของแบบประเมินตนเอง มีดังนี้

แบบประเมินตนเองแบ่งออกเป็น 9 ส่วนหลัก ในแต่ละส่วนประกอบด้วย ข้อความจำนวน 3 ข้อความ ดังนี้

1. บัญชีอารมณ์

- ฉันแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น
- ฉันเป็นคนรักยาสามัญและให้คุณค่าต่อข้อผูกพัน
- ฉันไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง

2. ความสมดุลในการดำเนินชีวิต

- ฉันสามารถรักษาความสมดุลในแง่มุมต่าง ๆ ของชีวิตการงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม
- เวลาทำงาน ฉันคำนึงถึงความเกี่ยวข้องและความต้องการของคนที่ฉันกำลังทำงานให้
- ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ

3. อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรเอกทิฟ

- ฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้
- ฉันทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้ มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้
- ฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง

4. อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ

- ฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต
- ฉันจัดการและเตรียมสิ่งต่าง ๆ เพื่อไม่ต้องทำสิ่งนั้น ๆ แบบฉุกเฉิน
- ฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ

5. อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน

- ฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่าง ๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่น ๆ)
- ฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญในชีวิตหายไปเพราะกิจกรรมที่วุ่นวายในแต่ละวัน
- สิ่งต่าง ๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันประสบความสำเร็จในชีวิต

6. อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ

- ฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่า ๆ กับของตนเอง
- ฉันร่วมมือกับผู้อื่น
- เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์

7. อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

- ฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของคนอื่น
- ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น
- เวลาฟัง ฉันพยายามมองสิ่งต่างๆ จากมุมมองของคนอื่น ไม่ใช่แค่ของฉันอย่างเดียว

8. อุปนิสัยที่ 6 การฉีกปลั่งประสานความต่าง

- ฉันให้คุณค่าและค้นหาความสามารถที่อยู่ภายในของผู้อื่น
- ฉันเป็นคนที่สร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ปัญหาคือใหม่และดีกว่า
- ฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น

9. อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

- ฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพกายและความเป็นอยู่ที่ดีของฉัน
- ฉันพยายามอย่างหนักที่จะสร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น
- ฉันใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต

ลักษณะของแบบประเมินตนเองนั้น เป็นการประเมินตนเองว่าแสดงลักษณะอุปนิสัยตามข้อความแต่ละข้อความในแบบประเมินตนเองได้ดีมากน้อยเพียงใด โดยแบ่งการประเมินตนเองในแต่ละข้อความออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

- 1 คะแนน คือ น้อยที่สุด
- 2 คะแนน คือ น้อย
- 3 คะแนน คือ ค่อนข้างน้อย
- 4 คะแนน คือ ค่อนข้างมาก
- 5 คะแนน คือ มาก
- 6 คะแนน คือ มากที่สุด

3.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดเมื่อตรวจสอบความสมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว นำมาป้อนข้อมูลและวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล

การประมวลผลคะแนนจากแบบประเมินตนเอง มีวิธีประมวลผลดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละอุปนิสัยของแบบประเมินตนเอง แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละอุปนิสัยนั้นอยู่ในช่วงใด ซึ่งกำหนดเกณฑ์เพื่อแปลความหมายของคะแนนได้ด้วยการหาอันตรภาคชั้น (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2549) แสดงวิธีการคำนวณได้ดังนี้

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ย}}{\text{จำนวนอันตรภาคชั้น}}$$

โดย

ค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ย = คะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่เป็นไปได้ - คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดที่เป็นไปได้

คะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่เป็นไปได้ คือ 6 คะแนน

คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดที่เป็นไปได้ คือ 1 คะแนน

ค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ย = 6 - 1 คะแนน

= 5 คะแนน

จำนวนอันตรภาคชั้น (จำนวนช่วงของคะแนน) = 6 ชั้น

แทนค่า

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{5 \text{ คะแนน}}{6 \text{ ชั้น}} \\ &= 0.83 \text{ คะแนนต่อชั้น} \end{aligned}$$

จึงได้เกณฑ์การประเมินผลคะแนนเฉลี่ยดังนี้

1.00 - 1.83 คะแนน คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับน้อยที่สุด

1.84 - 2.67 คะแนน คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับน้อย

2.68 - 3.50 คะแนน คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับค่อนข้างน้อย

3.51 - 4.33 คะแนน คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับค่อนข้างมาก

4.34 - 5.17 คะแนน คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับมาก

5.18 - 6.00 คะแนน คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับมากที่สุด

2. ประเมินผลในภาพรวมของ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง โดยการหาค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนใน 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนนั้นอยู่ในช่วงใด โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลคะแนนเช่นเดียวกับเกณฑ์การประเมินในแต่ละอุปนิสัย

3. ประเมินผลระดับอุปนิสัยในกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนบุคคล โดยการหาค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนในอุปนิสัยที่ 1 อุปนิสัยที่ 2 อุปนิสัยที่ 3 และอุปนิสัยที่ 7 แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนนั้นอยู่ในช่วงใด โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลคะแนน เช่นเดียวกับเกณฑ์การประเมินในแต่ละอุปนิสัย

4. ประเมินผลระดับอุปนิสัยในกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคม โดยการหาค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนในอุปนิสัยที่ 4 อุปนิสัยที่ 5 อุปนิสัยที่ 6 และอุปนิสัยที่ 7 แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนนั้นอยู่ในช่วงใด โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลคะแนน เช่นเดียวกับเกณฑ์การประเมินในแต่ละอุปนิสัย

3.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไป

1.1 ใช้ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) สำหรับเพศ อายุ ชั้นปี ที่กำลังศึกษา ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ จำนวนพี่น้อง สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงาน พิเศษหรือหารายได้เสริม ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม นักศึกษา ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

1.2 ใช้ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับผลการศึกษาคณะการศึกษาล่าสุด และผลการศึกษาคณะเฉลี่ยสะสม

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ความสอดคล้องของการดำเนินชีวิต อุปนิสัย กลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 และ 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูง ใช้ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างอุปนิสัย โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient) ดังนี้ (สมเดช บุญประจักษ์, 2551)

- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากกว่า 0.90 ถือว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.70 - 0.90 ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.30 – 0.69 ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์น้อยกว่า 0.30 ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.00 ถือว่าไม่มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรง
- เครื่องหมาย + และ - หน้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แสดงถึงทิศทางของความสัมพันธ์ โดยเครื่องหมาย + แสดงว่ามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และเครื่องหมาย - แสดงว่ามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้าม

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับข้อมูลเชิงคุณภาพ ความสอดคล้องของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง

3.1 การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์พหุคูณ ใช้วิธีของ Scheffe เพื่อทดสอบหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเป็นรายคู่

3.2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม กับข้อมูลเชิงคุณภาพ ความสอดคล้องในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 และ

7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient)

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ผลของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ที่มีต่อปัจจัยเชื่อมโยง ความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึง อุปนิสัยที่ 7 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง โดยใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม (t-Test)

3.3 สถานที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูล

สถานที่ใช้ในการดำเนินการศึกษา คือ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ สถานที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดเชียงใหม่

3.4 ระยะเวลาในการศึกษา

การศึกษานี้ใช้ระยะเวลาทั้งหมด ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2555 ถึง สิงหาคม พ.ศ. 2555 การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ระยะเวลา 2 เดือน คือ กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555 ถึง มีนาคม พ.ศ. 2555